

τούς έπηρε στην άγκαλιά της και τούς μετέφερε στα βαθύτερα μέρη του δάσους.

Νά πιστέψη κανείς τα λόγια αυτά των μικρών; Λέγουν άραγε αλήθειαν: Και έν τοιαύτη περιπτώσει ποία εινε ή μυστηριώδης αυτή κυρία με τα άσπρα:

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Από την «Εφημερίδα του Ουσαμίνστερ»)

Την στιγμήν αυτήν μάς πληροφοροῦν από τὸ "Αμιστεδ ότι, ένα τῶν εξαφανισθέντων προχθές, παιδιῶν εὐρέθη εἰς τὸ δάσος; κοιμώμενον καὶ ἐν τελείᾳ ἐξαντλήσει. Τὸ ἐπανευρεθὲν παιδίον ἔφερεν εἰς τὸν λαϊμὸν δύο περιεργα κεντήματα, ὡς νὰ τὸν ἐτρόγησε κανεὶς με βελόνην. Παρόμοια κεντήματα παρατηρήθησαν καὶ εἰς τὸν λαϊμὸν τῶν πλείστον τῶν παιδιῶν τοῦ "Αμιστεδ, πού εἶδαν τὴν κυρίαν με τὰ άσπρα. Τὰ κεντήματα αὐτὰ τοῦ λαϊμοῦ δὲν φαίνονται σοβαρά, εἶνε ἐν τούτοις ἴσποκτα.

Ἡ ἀστυνομία τῆς περιφερείας αὐτῆς ἀγρυπνεῖ πρὸς σύλληψιν τῆς παραδόξου λευκοφορεμένης κυρίας.

Ἐπὶ τὴν «Εφημερίδα τοῦ Ουεσμίνστερ»

(Τηλεγραμμικῶς)

Αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀνευρέθη ἐντό; πυκνῆ; λόγιμῆ; τοῦ Σούτερ Χιλ, παρὰ τὸν Λόγγον τοῦ "Αμιστεδ καὶ ἄλλο παιδίον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὸ σπίτι του. Καὶ τὸ παιδίον αὐτὸ ἔφερε παράδοξον σχίσμα εἰς τὸν λαϊμὸν. Ἡ κατάσταση εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη ἦτο ἀξιοθρήνητος. Ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως; δὲν ἠμποροῦσε νὰ περιπιτήσῃ καὶ εἶχε ὄψιν νεκροῦ, ὡς νὰ ἔχασε ὄλο τὸ αἷμα του.

Εἰς τὰς ἐφορτήσεις; πού τοῦ ἀποτείνουσι ὁ ἀτυχῆ; μικρὸς; ἀπαντᾷ στεροτυπῶς:

—Μ' ἔπηρε μαζί της; τῆς ἡ λευκοφορεμένη κυρία! Οἱ κάτοικοι τοῦ "Αμιστεδ διατελοῦν ἐν ἐξεγέρσει.

Ἡμερολόγιον τῆς Μίνας Ἄρκερ

Σεπτεμβρίου 23. — Ὁ Ἰωνάθαν μου ἔφερασε φορικτὴ νύκτα. Παραληροῦσε καὶ εἶχεν ἐρίβλιας. Ἐφώναζε διαρκῶς τὴν ἴδια φράσι:

— Εἶνε αὐτός; Νάτος; Ἰ Τὸν βλέπω! Εὐτυχὸς περὶ τὰ ἐξημερώματα ἠσύχασε καὶ τὸ πρῶτ' ἐσηκώθηκε εὐδιάθετος καὶ ἀκμαίως. Εἶχε, φαίνεται, λησμονήσῃ τὰ πάντα.

Μοῦ εἶπε πως; ἔχει ἐργασίαν σὺν Λονδίνον καὶ ὅτι τὸ μεσημέρι θά φάγῃ ἔξω. Τὸν συνάδουσα ὡς τὴν ἐξοθύρα καὶ τὸν ἀπεχαιρέτησα μ' ἕνα φιλί.

Σεπτεμβρίου 24.—Θεέ μου, βρῶσκουμαι ἄραγε στα λογικά μου; Τί φορικτὴ ἡμέρα ἐπέγρασα χθές! Μόλις ἔφυγεν ὁ Ἰωνάθαν μου κλεισθήκα στο δωμάτιό μου κι' ἐδιάβασα τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ταξιδιού του. Δὲν ἔξρω ἂν εἶμαι ζυπηνητὴ ἢ ἂν κοιμάμαι, δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ τρομακτικὰ πράγματα συνέβησαν πῶγματι. Κινδυνεύω νὰ παραφρονήσω! Κάθε γραμμὴ πού ἐδιάβαζα μοῦ ἔφερεν ἀνατριχίλλες. Συνέβησαν ὅλα αὐτὰ ταχα; Μήπως; τὰ ἔγραψε ὅταν εἶχε τὸν ἐγκεφαλικὸ πυρετό; Παντοδύναμε Θεέ, τί νὰ πιστέψω;...

Τί ἦτο αὐτός; ὁ κόμης Δράκουλα; γιὰ τὸν ὁποῖον μιλεῖ; Ἄνθρωπος; ἢ ὁ ἴδιος ὁ Διαβολός;

Πτωχέ μου Ἰωνάθαν, τί φορικτὰ μαρτύρια ὑπέφερες!...

Ἄν ὁ κόμης αὐτός ἦρθε σὺν Λονδίνον ὄπω; ἐσκόπευε; Ἄν βρῶσκεται πλέον ἐδῶ, πλησίον μας; Ἄν ἦταν αὐτός; πού εἶδε χθές; σὸν δρόμο; Ἐν τοιαύτη περιπτώσει ἔχω μία ὑποχρέωσι. Πρέπει νὰ ἐνεργήσω πρὸς ἐξόντωσιν αὐτοῦ τοῦ τέρατος. Πῶ; ὄπω; Ποῖος; θά με βοηθήσῃ; Πρὸς ποῖον γ' ἀπευθυνθῶ;

Δὲν τολμῶ καὶ νὰ ρωτήσω τὸν Ἰωνάθαν νὰ μοῦ ἐξηγήσῃ σαφῶς τί συμβαίνει. Ἄν τοῦ ὑπεθυμίσω τὰ πράγματα αὐτὰ, θα τὸν καταλάβῃ ἔκ νέου ἡ κρίσις; του...

Θεέ μου, φώτισέ με καὶ βοήθησέ με!

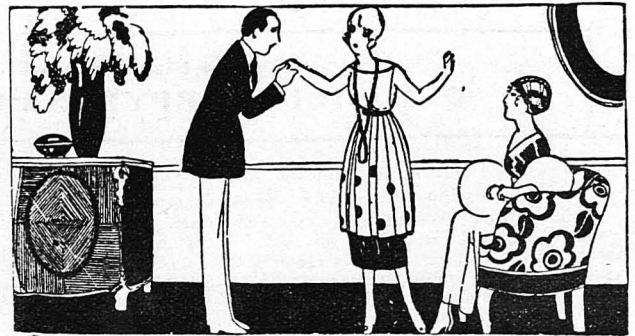
Ἐπίστολι τοῦ Βάν Ἐλδίνγγ πρὸς τὴν Μίναν Ἄρκερ.

(Ἐμπιστευτικῆ)

Κυρία,

Πρὸς ἡμερῶν σᾶς ἐτηλεγράφησα περὶ τοῦ θανάτου τῆς κυρίας Ουέστενρα καὶ τῆς ἀτυχῆς; φίλης σας; Λουκίας. Ὑπῆρξτε στενη φίλη τῆς δυστυχισμένης Λουκίας καὶ τὸ γεγονός; αὐτὸ μοῦ δίνει τὸ θάρρος; νὰ σᾶς; ζητήσω νὰ με βοηθήσετε εἰς ἕνα ἱερὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἔχω ἀναλάβει.

Ἄπὸ τὸν μνηστῆρα τῆς Λουκίας, τὸν κ. Ἀρθούρον, ἔπρεα μετὰ τὸν θάνατον τῆς κτὴν ἄδεια νὰ διαβάσω τὰς ἐπιστολάς; τῆς καὶ τὰς σημειώσεις; τῆς. Τὰ ἐδιάβασα ὅλα αὐτὰ καὶ εἶδα ὅτι παρακολούθησα ἀρχικῶς; τὴν ἀσθένειάν; τῆς. Ἐπίσης; εἰς μίαν σας ἐπιστολὴν ἐδιάβασα; ὅτι καὶ ὁ σύζυγός; σας κ. Ἄρκερ; ὑπέφερε πολὺ σ' ἕνα του ταξιδιὸ καὶ ὅτι ὑποφέρει ἀκόμη ἀπὸ παραδόξου; νευρικᾶς κρίσεις. (Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ἀκούσατε ποτὲ βροχὴ ἀπὸ μυρμήγκια. Ἐ! λοιπόν, μάθετέ το. Πρὸς τριακονταετίες ἀληθῆς βροχῆ μυρμηγκιῶν κατέπεσε γαυδαία σὺν Νανού τῆς Γαλλίας ἐπὶ μία δόλοκληρὴ ὥρα. Ἡ βροχῆ; αὐτὴ ἀπεδοῦ εἰς ἀτμοσφαιρικὰ ρεύματα, τὰ ὁποῖα, ἀγνωστον πόθεν προερχόμενα, παρέσυραν, μετέφεραν καὶ ἐφοῖξαν σὺν Νανού τὰ μυρμήγκια. Ἄλλη περιεργὴ βροχῆ ἔπεσε τὴν αὐτὴν περίπτου ἐποχῆ σὺν Φονταινειπλώ, τῆς ὁποίας οἱ σταγόνες περιεβαλλόντο ἀπὸ μια λεπτεπίλεπτη κίτρινη σκόνη, πού ἀνάδινε βαρεῖά μυρωδιά. Ἡ σκόνη αὐτὴ ἐξετασθεῖσα εὐρέθη ὅτι ἦτο ἡ γύμψ; τῶν πεύκων τοῦ δάσους; τοῦ Φονταινειπλώ, τὴν ὁποίαν παρέσυρε ὁ ἄνεμος. Στὴν μεσημβρινὴ Ἰταλία καὶ στὴ Σικελία πάλι βρέχει συχνὰ ἄμιμον προερχομένην ἐκ τῆς Σαχάρας.

Ἐπίσης; στὴν Ἰσπανία πρὸς δεκαετίες ἔπεσε βροχῆ βατράχων. παρασυρθέντων ἀπὸ τὸν Τάγον ὑπὸ σφοδρᾶς καταιγίδος. Γνωστὴν εἶνε καὶ ἡ βροχῆ τῆς σποδοῦ ἢ ὁποῖα ἐπακολουθεῖ τῶν ἐκρηξῶν τῶν ἠφαιστειῶν καὶ πῖπτει σὲ πολὺ ἀπομακρυσμένα ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκρήξεως; μέρη. Κατὰ μίαν ἐκρηξῆν τοῦ Βεζουβίου, ἡ σποδὸς ἔπεσε στὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ κατέστρεψε ὅλην τὴν βλάστηση.

Ὅταν ἀρχίσουν νὰ φαίνονται στὰ μαλλιά σας; ἄσπρες; τρίχες, ἂν δὲ θέλετε νὰ πολλαπλασιασθῶν βράστε ἐπὶ μιά ὥρα μέσα σὲ τσάι λίγα κερφιτ, κατόπι βρέχετε ἕνα σφουγγάρι μ' αὐτὸ τὸ ἔγχυμα καὶ ἀφοῦ κρυώσῃ πλυντε μ' αὐτὸ τὰ μαλλιά σας καὶ τὸ δέμα τῆς κεφαλῆς. Ἡ βαφὴ αὐτὴ γιὰ νὰ ἔχη ἀποτελέσματα χρειάζεται ἐπιμονὴ κ' ὑπομονή.

Σὲ μίαν κομῶπολη τῆς ἄνω Ἰταλίας ἕνα κοριτσάκι, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸ Νεκροταφεῖον, ταμιπήθηκε ἀπὸ μίαν μυῖα. Τὸ ταμιπημα αὐτὸ, ἐπικολούθησε πρῆξιμο, πόνοι τρομεροί, φλόγωσι; καὶ κατόπι θάνατος. Φαίνεται ὅτι ἡ μυῖα εἶχε ταμιπήσει προηγουμένως κανένα πτώμα.

Ἀνασκαφαὶ γινόμεναι ἐσχάτως; σὺν Αἰκτερινουολάβ; τῆ; Ρωσίας ἔφεραν εἰς φῶς τὰ ἔξῃ; Μέσα σ' ἕνα τάφο εἰς βάθος τεσσάρων μέτρων εὐρέθησαν δύο σκελετοὶ ἀνθρώπων ἀποκεφαλισμένων, τῶν ὁποίων τὰ κεφάλια εἶχαν ἀντικατασταθῆ με κεφάλια κριῶν με τὰ κέρατα τους. Δίπλα; στούς; σκελετούς; αὐτούς; βρεθῆκανε λόγχες καὶ φαρέτρης; βελῶν με σιδηρᾶς; αἰχμᾶς.

Ἡ τῶς; Αὐτοκρατορικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Βιέννης; κατέχει ἕνα φύλλο χαρτί μήκους; 21 ἐκ. μ. καὶ πλάτους; 16, σὺν ὁποῖο ἔχουν ἀντιγραφεῖ τὰ ἔξῃ; βιβλί; τῆς; Γραφῆς; Ἡ Ρουθ, γερμανικά, ὁ Ἐκκλησιαστή; ἔβραϊκά, τὸ Ἄσμα Ἀσματων, χαλδαικά, ἡ Ἐσθῆρ ἀραβικά καὶ τὸ Δευτερονόμιο, γαλλικά. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἔχουν γραφῆ τόσο καθαρά ὥστε μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ διαβάσῃ καὶ χωρὶς μικροσκοπίου. Ὁ Σουλλετικὸς

ΔΕΡΜΟΤΩΦ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὅταν σὲ θλιβερῆ; στιγμῆς; μοῦ θλίβει τὴν ψυχὴ Ἡ πίκρα καὶ μοῦ τὴ μαραιναι, Μιά μυστικὴ μοῦ ἔρχεται σὺν στόμα προσευχῆ, Μιά προσευχὴ λησμονημένη.

Ἐχει αὐτὴ ἡ προσευχὴ δύναμι μυστικὴ Πού βίλασμο στὴ θλίψη χύνει Καὶ μιά ἅγια κι' ἀγῶσση στὸν κόσμιο μουτικὴ Κάθε τῆς; λόγο ἅγιο λαμπρύνει.

Σὰν βάρος; ἀπ' τὰ στήθη μου μοῦ φεύγει τρομερό, Ἡ ἀπιστία; ὄπου; κάθε πόθο σβύνει, Κι' ἡ πίστις; πάλι ἔρχεται με δάκρυ καὶ σταυρὸ Καὶ ξαναφέρει τῆς; ψυχῆς; μου τὴ γαλήνη. (Μετᾶφρασις) Θεοδ. Βελβλιανέτις